

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 128416 tháng 2 năm 2020

Ổn Định

*Ổn định an yên tự thực hành
Quý tướng Trời cao ban phước lộc
Qui y Phật pháp gieo duyên tốt
Minh tâm tự thức tự thực hành*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mọi người biết tự lo cho chính họ, Bé có vui không?*
- 2) Người đời thường hay cầu xin sự giúp đỡ của Bề Trên tại sao?*
- 3) Máy vi tính do đâu mà có?*
- 4) Bạn đạo quây quần chung ca hát Bé nghĩ sao về việc này?*
- 5) Bé được bạn mời đi bộ đạo phố Bé đã nhận thấy những gì khi đi qua?*
- 6) Hôm nay Bé sẽ giảng cho người địa phương về phương pháp công phu tu học có vui không?*
- 7) Hôm nay những bạn đạo đã dự cuộc thanh lọc sẽ trình bày cảm tưởng và kết quả của sự thanh lọc, Bé nghĩ sao về việc này?*

1) 22-11-93

Hỏi: Mọi người biết tự lo cho chính họ, Bé có vui không?

Đáp: Thưa mọi người biết tự lo cho chính họ thì Bé sẽ rất vui. Người biết tự tu tự tiến, tức là ý chí dũng mãnh và thông minh, biết đường đi thay vì đăm chìm, bằng lòng hướng về sự thanh nhẹ, thì đường đi càng ngày càng rõ rệt, một việc làm cho chính mình thì phải dày công thì mới thành.

Kệ:

*Hôn tu hôn tiến chẳng dâm mê
Giải tỏa phiền ưu tự trở về
Tâm chẳng ôm sâu tùy duyên thức
Hôn thanh tự đạt sáng muôn bề*

2) 23-11-93

Hỏi: Người đời thường hay cầu xin sự giúp đỡ của Bề Trên tại sao?

Đáp: Thưa hôn bị giam hãm trong xác phàm, tạo thêm nghiệp chướng không lối thoát, tập quán ô trược, tưởng lầm là mình thanh cao và sung sướng hơn người khác, quên nhận lấy khổ cảnh của Trời ban để tiến hóa nhanh nhẹ, chống lại sự khổ hạnh tu học, thì phải chịu cảnh bơ vơ của phần hôn, không biết bám víu vào đâu? Đành phải cầu xin sự giúp đỡ của Bề Trên, ước mong mà không thành, cuối cùng cũng phải thọ nạn tùy theo duyên nghiệp.

Kệ:

*Có hôn không biết hướng tâm linh
Tự hủy tạo mê lại khó mình
Chiều hướng chôn vùi trong bể khổ
Cuối cùng cũng phải tự làm thinh*

3) 24-11-93

Hỏi: Máy vi tính do đâu mà có?

Đáp: Máy vi tính do bộ óc của con người tìm tòi và lưu trữ hình thành, mất rất nhiều thì giờ vật chất mới sắp xếp trật tự điện năng của khối óc, từ nặng trọc đi đến thanh nhẹ. Người tu thiền nhiều năm tháng tham thiền nhập định phát triển khối óc hướng về thanh tịnh, điện năng thấu phóng để giải gọi là huệ, mọi người đều có. Xem hành giả tại mặt đất chịu sửa mình để nghiên cứu điện năng sẵn có liên hệ với chấn động điện năng của vũ trụ quang hay không? Nếu bằng lòng tham thiền nhập định thì sẽ được phát triển ánh sáng trong khối óc, sẽ tự nhiên thấy được những hình ảnh từ trong góc gác của siêu nhiên thì khối óc sẽ được lành mạnh và thanh tịnh, tự mình phát triển được nhiều lãnh vực và khám phá được những chuyện cần thiết thanh nhẹ, thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại hơn, thần kinh khối óc sẽ được sống lại với chấn động của vũ trụ quang, trở về với thực tại nguyên thủy kim thân bất hoại, mọi sự tiếp xúc sẽ được dễ dãi hơn. Cho nên Bé thường

nhắc với các bạn đạo rằng: Tu thiền là lợi ích vô cùng, cảm đầu lo tu thì sẽ được kết quả tốt ở tương lai, trở về với thanh tịnh thì sẽ có tất cả, một giờ thiền là một giờ học hỏi và tăng gia sự thanh tịnh của khối óc, phát triển và phát minh ở tương lai, chịu tu thiền thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Kệ:

*Đường tu phát triển sống dài dài
Thức cảnh thức hôn chẳng có sai
Phát triển chơn hồn không động loạn
Lui về thanh tịnh thấy mình sai*

4) 25-11-93

Hỏi: *Bạn đạo quây quần chung ca hát Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thừa những lời ca tiếng hát trong xây dựng hỗ trợ cho lúc tham thiền nhập định, còn hơn là tranh chấp sân si, Bé lúc nào cũng hoan nghênh mọi người tự thức tâm và khai triển nguyên lý xây dựng và bình đẳng.

Kệ:

*Đạo nào bằng đạo tâm giao tiến
Trí nào phân minh giải nỗi phiền
Đóng góp trong lòng tâm hiếu đạo
Thương yêu tha thứ tự tham thiền*

5) 26-11-93

Hỏi: *Bé được bạn mời đi bộ dạo phố Bé đã nhận thấy những gì khi đi qua?*

Đáp: Thừa Bé đã nhận thay một kỳ công của xã hội cải tiến của xã hội loài người, đã đem lại trật tự và sự ham thích chung, mọi người được bình an trong mong muốn, mặt hàng rất đầy đủ và có thừa, sự cạnh tranh đã giúp đỡ cho sự phát triển và giá cả vừa túi tiền của mọi người mà phục vụ, đường hầm khai mở, xa xưa gọi là di sơn đảo hải, khắc phục trên mọi mặt tùy theo nhu cầu cần thiết của xã hội, mọi người hớn hở tham gia mua sắm. Tình hình kinh tế chung, không được dồi dào như xưa, nhưng phương tiện cần thiết lúc nào cũng có mặt.

Kệ:

*Đổi thay vật chất chung hành tiến
Tinh xảo do người trí tạo duyên
Đủ loại mặt hàng trong sắp đặt
Chung vui cùng hưởng sống bình yên*

6) 27-11-93

Hỏi: Hôm nay Bé sẽ giảng cho người địa phương về phương pháp công phu tu học có vui không?

Đáp: Thừa dần thân phục vụ nhơn sinh lúc nào Bé cũng sẵn sàng tận tình phục vụ tùy theo trình độ của mỗi tâm linh.

Kệ:

*Thế gian cuộc sống hành trình độ
Giúp ích chung vui giải nắm mờ
Thực hiện trình bày tâm tự thức
Chung hành chung tiến chẳng sân nô*

7) 28-11-93

Hỏi: Hôm nay những bạn đạo đã dự cuộc thanh lọc sẽ trình bày cảm tưởng và kết quả của sự thanh lọc, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thừa Bé rất hoan nghênh hạnh đóng góp sự gặt hái được của người thực hành sẽ giúp cho những người kế tiếp có cơ hội mạnh dạn tự thanh lọc thay vì nghi ngờ mà không chịu lo cho tâm thân của chính mình, trong cuộc sống hiện tại vốn vẹn chỉ cần sức khỏe và tâm linh.

Kệ:

*Hành trình tiến hóa chuyển từ ngày
Trí tuệ thông minh tự đổi thay
Tiến hóa không ngừng tâm tự thức
Thanh bình thanh nhẹ vẫn còn may*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tình Tiền Duyên Nghiệp

*Hò ơi! Tạm cảnh ai ơi!
Tình đời đen bạc phá rời yêu thương.
Cùng chung lòng gạt dựa nương,
Tạo đường ô nhục, hò ơi!
Tạo đường ô nhục, yêu thương tạm hành.*

*Hò ơi! Tiền bạc cạnh tranh,
Cùng sanh cùng tử cùng hành lẫn nhau.
Xây nền tạm bợ đổi trao,
Tâm không minh chánh, hò ơi!
Tâm không minh chánh, đón rào phá nhau.*

*Hò ơi! Kẻ trước người sau,
Thực hành duyên nghiệp đổi trao tạm hành.
Hôi tanh làm tướng là thanh,
Thực hành một lúc, hò ơi!
Thực hành một lúc khó thương khó hòa!*

*Hò ơi! Vay trả mượn mà,
Nghiệp lực lôi cuốn, khó hòa khó yêu.
Tạo ra lăm lý lăm điều,
Dở hay không thấu, hò ơi!
Dở hay không thấu, tạo sầu tạo mê.*

Lương Sĩ Hằng.

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đoạn đường tu học

Montréal, ngày 29/5/1983 (tiếp theo)

Cho nên người ta nói : Tiên học lễ hậu học văn! Mà lễ nghĩa trí tín phải có! Chúng ta cũng nhờ đầu này đầu kia đầu nọ chúng ta mới có cơ hội! Đó là cái nghĩa của đời! Nghĩa bạn phải có! Thì chúng ta mới biết xử dụng cái trí để phục vụ cho những cái phần nào, phần nào, nó phân minh! Rồi cái tin là tự mình đại nguyện, phát triển, đi tới đâu, thì chúng ta phải giữ cái đường lối đó, không thay đổi! Bất cứ phong ba bão táp đến chúng ta cũng phải giữ chữ tín đối với Trời Đất, đối với chúng sanh! Lời nói của chúng ta phải thực hiện cho đúng! Không làm điều sai quấy nữa! Khi chúng ta phát tâm cứu độ thì chúng ta phải luôn luôn cứu độ cho tới mức cuối cùng của hơi thở của chính chúng ta! Còn nếu chúng ta không có phát tâm, ta không có xuất ngôn! Mà lời nói phải đi đôi với việc làm thì cái người tu nó mới càng đi hoàn hảo và tốt đẹp hơn!

Cho nên những người tu ở thế gian, nay thấy đạo này hay chun vô, đạo kia hay chun vô, rốt cuộc rồi tự dất lấy mình mà thôi. Chớ kỳ thật đạo nào cũng làm cho con người thức tâm và trở về với căn bản nguyên lai bản tánh! Và chúng ta có cơ hội thực hành để thức tâm và trở về nguyên lai bản tánh thì nên giữ đó mà làm! Đi đâu cũng bao nhiêu công chuyện đó nhưng mà chúng ta phải mở cái từ tâm để học hỏi! Chúng ta tin rằng, các nơi các giới sẽ cứu độ tôi, phải mở cái từ tâm để học hỏi. Chúng ta tin rằng các nơi các giới sẽ cứu độ tôi! Nhờ ảnh hưởng xấu, tôi không làm xấu! Nhờ ảnh hưởng tốt, tôi cố gắng tốt hơn! Thì cả ngày các bạn thấy không có rãnh rỗi và các bạn đã và đang học! Không có thì giờ chơi! Nhưng mà rất tiếc rằng không đủ thì giờ học ! Tới giấc ngủ của các bạn, giấc chiêm bao của các bạn, cũng đã và đang học, chớ không phải là rãnh rỗi đâu! Không có hưởng một cái gì! Tuy rằng các bạn ở trong cái phần nhỏ hẹp của một mình, tưởng là hưởng, không đâu! Vẫn học! Sự truyền cảm của căn khôn vũ trụ nó sẽ đánh thức chúng ta tùy theo trình độ tiến hóa sẵn có của chính chúng ta mà thôi!

Nhiều người hỏi nào giờ không biết tu nhưng mà người ta mở miệng còn hơn người tu và lời hứa của họ còn bảo đảm hơn người tu! Tại sao? Họ không bao giờ thay đổi nhưng mà họ đã và đang tu, họ sống một mình nhưng mà họ thấy cái trật tự là quan trọng thì họ phải giữ trật tự, để cho tâm họ an! Con người không có trật tự thì tâm làm sao an! Tới cái giường ngủ của mình cũng không biết sắp đặt, tới món ăn của mình cũng không biết lo săn sóc! Làm sao mình lo cái trật tự cho đại chúng được! Cho nên kiểm điểm từ ly từ tí! Người tu không phải khó! Nhưng mà khi thức tâm rồi thì những cái gì nhỏ nhặt của các bạn, các bạn cũng quý! Cho nên các bạn phải giữ trật tự! Không phải là thích làm đẹp nhưng người trật tự là mới thật sự là người tu! Phải lập lại trật tự! Còn nếu mà chúng ta không có trật tự, các bạn thử coi, các bạn làm không có trật tự thì rốt cuộc các bạn làm cái gì cũng quên hết, lộn xộn hết! Vì cái phạm vi máy thước của gia đình mà lộn xộn như là một cái chỗ kêu bằng ô trọc, không minh bạch! Hành động không có minh bạch thì tâm thức không có bao giờ minh bạch!

Cho nên người tu không phải rằng tôi nói là tôi tu nhưng mà tôi đối với xã hội, như các bạn đi ra làm ăn này kia kia nọ, các bạn không có trật tự ông chủ không có phát lương! Trước hết thì các bạn có nghèo gì nghèo cũng phải bận cái áo sạch sẽ, áo lành, chứ bận cái áo rách, áo vá vô thì

ông chủ không muốn! Chế độ bây giờ không phải là thiếu vật chất thì phải đàng hoàng! Mặt mày mình phải đàng hoàng sáng suốt thì chủ mới phát lương! Còn không có trật tự thì không có làm gì đâu! Một chút đó để thấy và chúng ta phải trở về gia cang của chúng ta, đâu đó phải lập lại trật tự! Rồi cái tu chúng ta mới có trật tự trong nội thức! Bên ngoài chút xíu công chuyện mà không có trật tự! Ăn cơm cũng không biết rửa chén thì đâu có làm cái gì được! Tránh nặng tìm nhẹ thì làm sao phát triển? Cái gì cho nó ra cái nấy, không có nói ầu và không có làm ầu! Chúng ta thấy rằng cái chuyện nhỏ nhưng mà cái nhỏ không làm được thì cái lớn kể như bỏ! Có phát họa bao nhiêu đi nữa thì rốt cuộc cũng là thất bại! Cái chuyện làm nó phải từ từ đi đến và trong trật tự chứ không phải ngoài trật tự! Việc nhỏ các bạn không làm được thì việc lớn miễn bàn.

Cho nên luôn luôn người ta thử, bước vô một cái hãng người ta giao cái việc nhỏ cho làm, coi thử mình chê không làm không, trật tự không! Rồi nói chuyện lớn! Chớ người ta không bao giờ đem mình lên ngồi trong cái ghế lớn mà trong lúc việc nhỏ mình không biết làm, thì làm sao mình quản lý được tất cả một cái cơ sở! Nó là phải làm! Phải làm cho kỳ được! Những người đó là món quà quý của xã hội, của quần chúng! Về tu học nó cũng là món quà quý của chúng sanh!!

Cho nên cái chuyện tu nó là vô cùng mà các nơi các bạn đã và đang học tu mà không hay! Nói tôi phải tìm cái pháp, tôi tìm cái pháp, pháp này cũng tìm rồi pháp kia cũng tìm rồi đồ thừa cho pháp, không biết đồ thừa sự mất trật tự của chính mình, sự ngu muội tăm tối của chính mình! Con người mất trật tự làm con người không xứng đáng trong con người! Thì luôn luôn nó tạo cái lộn xộn, không rành mạch, không rõ rệt! Đó cho nên rồi nhiều khi quýnh lên rồi đem cái bản chất độc tài của mình muốn đè bẹp người khác, đâu ai mà tin!

Cho nên các giới tu học, các giới làm ăn, luôn luôn xảy ra cái chuyện lộn xộn những chỗ hùn hạp, những chỗ hội họp, là vì có một số người mất trật tự và nó làm lộn xộn trong cái chỗ hội họp!

Cho nên bên vô vi này, các bạn đã lập Hội Ái Hữ Vô Vi, đó là chuyện đời mà thôi! Ngồi lại để nói chuyện sơ sơ đó nhưng mà cũng mất trật tự! Nhiều khi cũng cãi vả lung tung beng, rất cục rồi cũng phải chấp nhận, không có gì hết! Chuyện nhỏ muốn xé to, rất cục rồi xé không được! Rồi cũng phải chịu đó thôi! Để cho các bạn thấy rằng cái cảnh đời cũng là cảnh tu! Đụng để tu, để thấy mình tu tới đâu! Mà nhờ cái cảnh đời mới đo lường tâm thức, trí độ tiến hóa của người tu! Còn cái chuyện tu là không có ai kiểm soát mình được! Mình phải tự tu tự tin! Mình tới cái giai cấp đó, mình tới cái tầng số đó thì tầng số đó nó kiểm soát tự động chớ không có phải là người khác tới kiểm soát mình!

Tới trình độ đó là trình độ đó kiểm soát mình rồi! Nếu mà không đúng trình độ không có vô giới đó được! Mang danh tu bên vô vi nhưng mà tôi nói tu mà thiếu tu, không bước được vào thềm vô vi! Không xứng đáng bước vào thềm vô vi, thì tự nhiên nó phải tự sa thải. Đó rõ ràng như ban ngày! Trước mắt phàm cũng thấy được chứ đừng nó dò trong tâm thức! *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Diên Hồng

Nói chữ "Diên Hồng," ở thế gian làm sao hiểu được? Chỉ người thiên giác mới thấy rõ: khai thông cái Thận thủy thì cái Hòa Hầu nó mới xuất phát đưa lên trên bộ đầu, rồi nó phóng quang ra mới thấy rõ cái Diên Hồng. Nhiều khi các bạn thiền trong mê, ngồi thiền mấy tiếng đồng hồ thấy cái sáng lạ thường. Đó là Diên Hồng xuất phát. Nhưng mà người không thiền thì làm sao cắt nghĩa Diên Hồng cho người ta hiểu? Cho nên, nhiều người họ chê, "Thằng đó tu ngu, nó ngồi hoài cả đêm, để làm gì?" Bởi người ấy thấy cái đó, nó sung sướng. Diên Hồng đem lại sự thanh nhẹ trong cơ tạng của nó và lập lại sự bình an cho nội tâm, nó mới ngồi thiền. Chớ nó cũng có phần trí thức, cũng phân ăn học, cũng biết khôn, biết so đo, biết suy tính, chớ nó không phải ngu muội. Cho nên, những cái danh từ này mà để nói với những người thường thì không ai hiểu; mà phải nói với những người, kêu bằng, thực hành; mà nói cũng không được, tâm thức nó mở rồi tới lúc đó nó tu rồi nó mở, tới đó nó mới hiểu cái này, hiểu danh từ đó. Cho nên bề trên cũng không biết lấy cái gì để diễn tả, mà chỉ dụng sự sáng suốt để độ cho Người mà thôi (*Văn tự vô vi*)

Thông Báo về Video Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 38 – Hiểu Rộng 2019

08.02.2020

Kính gửi quý bạn đạo,

Kính mời quý bạn đạo tiếp tục theo dõi Video Đại Hội Hiểu Rộng 2019 tại Taipei, Đài Loan theo đường link như sau:

Youtube: Đại Hội Ngày 2 Buổi Trưa - Đề Tài: Trách Nhiệm Người Tu Vô-Vi
https://youtu.be/s_I1EkBHOSc

Xin quý bạn đón xem những video kế tiếp sẽ được thông báo trên TBPTĐN hằng tuần hoặc trên kênh [www.vovi.org](http://vovi.org).

<http://vovi.org/vn/>
http://vovi.org/vn/index.php?option=com_content&view=article&id=1103&Itemid=300

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Ban Kỹ Thuật

THƠ BẠN ĐẠO

Về Nhà

Bao tiếng gọi trở về nhà cũ
Đã bao ngày vắng mặt chủ ông
Nhà của ta bỏ trống phòng không
Đèn không thắp bên trong đèn tối

Ta đã làm bao điều lầm lỗi
Bỏ nhà đi du hí phiêu lưu
Đến những nơi xa thăm mê mù
Làm tâm hồn thanh tu xáo trộn

Tâm của ta khổ đau thương tổn
Vì mê chơi đuổi bướm ngắm hoa
Lạc vào chốn u mê tâm tà
Làm đau khổ người ta thương mến

Nay ta đã quay về phục mệnh
Vượt thoát ra bao cánh trâm mê
Tìm trở lại đường chánh đi về
Ngôi nhà cũ hương quê yêu quý

Ta phải quý căn nhà cũ kỹ
Đã cho ta nương náu bao ngày
Để ta học khổ, sướng, mê say
Để tiến thẳng tương lai tươi sáng

Ngôi nhà ta có bè có bạn
Cùng chủ ông thắp sáng ngọn đèn
Soi sáng đường đi đến tòa sen
Tâm ta luôn nở sen tươi sáng.

Thủy Bùi Missouri 07/22/2012